

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevari: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtakstjóri: Krišjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Føst løn til flakafólkið

Herfyri fekk lögtingið eitt bræv frá Føroya Arbeidarafelag við áheitan um at tryggja verður flakafólki fasta løn.

Hetta er eitt sera aktuelt evni, og vit meta, at tað er tíð uppá, at gjørt verður nakað við henda spurning. Vit ásanna øll, at fiskiíðnaðurin er grundarlagið fyri okkara samfelagi. Men samstundis vita vit, at fiskiíðnaðurin er eitt tað vánaligast umtókta arbeiðsplássíð hjá okkara ungdomi. Vit hoyra ferð eftir ferð, at fólk fara bert á eitt flakavirki inntil tey finna okkurt annað. Úrslitið verður sjálvsagt, at arbeiðsmegin í okkara berandi vinnu verður alt ov óstöðugt við tí, sum hetta ber við sær. Fremsta orsøkin til hetta eru tey óstöðugu starvsviðurskiptini. Tey ungu í dag ynskja sær eitt stöðugt og varandi arbeiðspláss, men tað fáa tey ikki á einum flakavirki. Tey eru til arbeiðis ein dag í senn, og er eingin fiskur í morgin, ja, so er heldur einki arbeiði og heldur ikki nøkur inntøka!

AT TRYGGJA flakafólki fasta løn er ikki so hópisleyt, sum kanska onkur vil halda. Vit vita, at flakavirkini í dag hava rættuliga stöðuga tilgongd av fiski, og í mongum førum munnu tey, sum fáa sær hvønn tíma, fáa eina árs-løn burtur úr. Tí er tað als ikki vist, at tað vildi kostað virkjum nakað sum helst, um henda árs-lønin varð goldin út sum ein føst mánaðarløn.

MEN munurin vildi tó verið alstóur. Nevniliga tann, at arbeiðsfólk- ið hevði ein tryggleika, sum tað ikki hevur í dag, og sum kann geva somu trygd, sum hjá øðrum fastlöntum.

oddagrein

SO einfaldur er spurningurin sjálvsagt ikki, og tí mugu arbeiðs-gevararnir eisini vera við til at gjalda eina slíka skipan og tað almenna við. Men vit ivast ikki í, at kann tað fara at eydnast at gera fiskiíðnaðin til eitt arbeiðspláss, sum tey ungu líka gjarna vilja velja sum framtíðar arbeiðspláss sum eitthvørt annað starv, so fara teir útgivnu pengarnir til hesa skipan at koma fleiri ferðir aftur. Sjálvsagt gerst hetta ikki bert við fastari løn, men eitt er vist, at arbeiðspláss við ongari inntøku-trygd, verða ið hvussu er ikki attraktiv. Bøstast skal eisini um sjálvi arbeiðsviðurskiptini, og vit fegnast um ta stovnu um arbeiðs- viðurskipti í fiskiíðnaðinum, sum verður í Føroyum í ár og vónandi fer henda stevna eisini at med- virka til at gera flakavirkini til eitt arbeiðspláss, sum fólk fara at ynskja eftir.

MEN vit halda, at landsstýrið eigur at lofta áheitanini frá FA beinanvegin. Hetta kundi t.d. verið gjørt við at seta eina nevnd, har landsstýrið, arbeiðarar og flakavirki verða umboðað, og hvørs uppgáva er innan eina ásetta freist at koma við uppskoti til fastlønarskipan á flakavirkjunum.

KANN ein slík skipan setast í verk kann neyvan nakar við rætti fara at seta spurnartekin við hetta landsstýrið sum eitt arbeiðs- aralandsstýri! Vit vilja mæla til, at byrjað verður við hesum heldur í dag enn í morgin.

Ein greiður vitnisburður

Mikudagin fyri páskir hevði Fjurtandi víðtal við Jógvan við Keldu. Yvirskriftin var soljóðandi citat eftir Jógvan: »Hatta var skeivt av Óla (Breckmann)«.

Henda áttalan tyktist at fara at vera stórtíðindi. Jógvan er jú ein av fremstu fólkafloksmonnum, og hann er eisini nevndarlimur í Dagblaðnum, og hevur hann sum slíkur beinleiðis ábyrgd av hesum blað.

Men Jógvan er kanska enn meira kendur sum kórleiðari í samkomuni »betesda« í Klaksvík. Hetta merkir, at hann er sera virkin í boðanini av kristna gleðiðskapinum. Hornasteinurin í hesum boðskapi er Guds kærleiki til menniskjuni og tann kærleiki móti med-menniskjum, sum skal vera eyðkennd hjá einum trúgvandi.

Hvussu hetta eyðkenndi skal virka í tí dagliga greiði Paulus frá í sinum 1. brævi til Korintmanna kap. 13. Hens kapitl verður eisini kallaður »kærlekans lóg«, og verður her sagt, at »kærleikin er langmóðigur, er mildur, kærleiki ber ikki øvund, kærleiki reypar ikki, blásist ikki upp, hann ber seg ikki ósemiliga at, søkir ikki sitt egna, goymir ikki agg, til-roknar ikki hitt illa, hann gleðist ikki yvir órættvisi, men gleðist yvir sannleika, hann breiðir yvir alt, vónar alt, tolir alt«.

Tað er eisini væl í sam-svar við henda boðskap, tá Jesus sjálvur ávaraði móti dómisjúku: »Dømið ikki fyri at tit sjálvi ikki skulu verða dømd!« Og so álvarsliga varð hetta meint, at Jesus legði afturat: »Tí við dóminum, sum tit døma við, skulu tit verða dømd«.

Henda boðskap sum svar til heimsins óndskap hevur Jógvan við Keldu verið við til at boða sunnudag eftir sunnudag í mong ár, og tá sjónvarpið er úr »betesda« kemur hann enná inn í hvørt heim í landinum við hesum sama boðskapi.

Tað vildi ikki verið so undarligt um ein maður við einum slíkum vitnisburði varð rættuliga heitur um skallan av skivingini í tí blaði, sum hann hevur ábyrgd fyri, tí fólk hava trupulleikar við at siggja samsvar millum hesar báðar boðskapir hansara.

Tí kendist tað sum ein rættiligur fløvi at siggja nevndu yvirskrift, har Jógvan átaladi sín blaðstjóra. Nú fer endiliga ein av teimum trúgvandi á-

byrgdarmonnum í flokkinum at seta blaðstjóran uppá pláss. Nú fóru vit at siggja eina á-talu av vanvirðisligu og spottandi umtaluni av Palme, nú hann var myrður, og sum satt at siga eins og onnur skiving í blaðnum samsvarar illa við »Kærlekans Lóg«.

Líka nærliggjandi vildi tað verið hjá Jógvan at átala ta áhaldandi dæmingina av javnaðarmonnum fyri at vera ókristilig, og sum jú er beinleiðis í stríð við Jesu boð.

Tað er jú so, at tað eru so nógvir trúgvandi menn, sum hava beinleiðis og óbeinleiðis ábyrgd av Dagblaðnum, at slík skiving ikki kom fyri, um teir veruliga gjørdur sína ávirkan galdandi.

Hinvegin tók Paulus longu fyri tvey túsund árum síðani hædd fyri, at tað kanska ikki vóru øll, sum meintu so nógv við tað teir prædikaðu, og um hetta sigur hann fyrst í »Kærlekans Lóg«: »Um eg so tali við tungum menniskja og eingla, men havi ikki kærleika, eri eg vorðin ljóðandi málmur og klingandi blølla. Um eg so havi profetagávu, kenni øll loyndarmál og eigi all-an kunnskap, og um eg so havi alla trúgv, so eg kann flyta fjøll, men havi ikki kærleika, eri eg einki. Og um eg býti út fátækum til fæði, alt ið eg eigi og um eg so gevi líkam mitt at verða brennt, men havi ikki kærleika, batar tað mær einki«.

Aftaná at hava lisið yvirskriftina í Fjurtanda verður áhugavert at fara í holt við sjálvan tekstin.

???

Den skæggede dame

Sum ikki einaferð skulu stór mál til, fyri at fáa smáan mann at fara í penalarhúsið.

Sovorðnar (lilafarvaðar) áh so djúptborandi hugleiðingar eru ikki hvønn-dags kostur í Sosialinum, men — goðasti Hanus — hvussu kanst tú vera so gloymdur, at tú ikki nevni-ir so mætardámur sum:

Marylin Monroe, Mae West, Elsu Gress, Suzanne Brøgger, Ninu Hagen, Régine Deforges, Maggie Thatcher, Brigitte Bardot, Madonna, o.a. blákolur? Fyri ikki at tosa um... Trillu! Og fyri tann part skyldi Lindu Lovelace!!!

Akk ja, nú er greinin lisin, og tað visti seg, at hesin stubbi er skrivaður út frá fullkomiliga skeivum fyrirteytnum. Áttalan hjá Jógvan snúði seg um eina atkvøðugreiðslu í danska fólkatinginum, sum gekk imóti sannferingini hjá Jógvan sum fólkafloksmaður.

Men hvussu ein kann fara skeivur sæst av, at Jógvan enná hevur nýtt høvið at siga sína hugsan um ta skiving, sum sjálvt fólk við onum samkomu-tílknyti meta at vera bæði skendsk og hatsk. Og sum er beinleiðis orsøkin til, at eingin flokkur á tingi troystar sær í samgongu við hansara flokk. Sum skakar sjálvt mong fólkafloksfólk, og sum uttan iva nivir floksformannin meira enn tað kemur til sjóndar. Bekennislið hjá Jógvan er soljóðandi: »Annars leggur Jógvan við Keldu dent á, at hann stendur Óla Breckmann ógvuliga nær. — Eg eri stak væl nøgdur við Óla Breckmann og taki yvir-hevur undir við skivingini hjá honum.«

Hetta er nú ein greiður vitnisburður.

...

Jógvan skal tó fáa ta við-urkenning, sum hann eigur. Sum sjálvstýrismaður fylgir hann síni sannfering, og skuldi Óli funni-úppá fleiri frávík frá tí rætta fólkafloksvegnum, skul hann nokk fáa við Jógvan at gera. Slíkt kann ikki sleppa at fara aftur við borðinum!

Skaldsøgan 1984 (sum ein skuldi trú, at ein kvinna hevði skrivað) verður litlibeiggi Orwell helst ikki liðugur við í hesi øldini, so tað er barasta gott, at árið hevur nógvat dagar...

So langt um leingi verður tú kanska tann fyrsta tufluhetjan sum fær riddarakrossin frá Márgrethu.

8. mars áttu trussu-partisanarnir dagin, men hvør átti trussurnar »dag-en derpá«?

Búðar heilsur
Tann Skalluta
Ógersangerinn